

10 Ocak tarihleri çalışan gazeteciler günü olarak kutlanır.

Bugün de 10 Ocak olması nedeniyle bizim günümüz.

Tebrikler, başarılar, methiyeler süzülür konuşmacıların ağzından.

Gazeteciliğin bir kamu görevi olduğu, bunu da başarıyla yaptığımız dillendirilir.

Kutlama tebrikleri ardı ardına gelir.

Başarılı yayıncılığımız dillerden düşmez.

Hal böyle olunca da kendimizi bir şey zannederiz.

Resmi zevatın bu tezviratlarına kanan bizler yılda bir “başkaları tarafından” bir salona doldurulup hikayeler anlatılarak gelecek yılı bekler dururuz.

Aslında yayın hayatını sürdüren gazetelere okuyucuların abone desteği olmasa, matbaalarında matbaa hizmeti üretmeseler ne çalışan gazeteci olur, ne de bu gazetecilerin çalışabileceği gazeteler. Tek dayanak gazetelere abone olan okuyucular ve matbaalara iş yaptıran esnaftır.

Ben 30 yılın üzerinde sektörün içindeyim. Maceram 1982’den başlar.

Gazeteciliği ilkesel yaptık, halen de aynı çizgide olmaya gayret göstermekteyiz. Kimi zaman

önümüze set koymaya çalışanlar olsa da yılmadık ve yılmayız. Çünkü gazeteciliğimizi bir imtiyaz gibi görmedik, baskı unsuru olarak dayatmalara yeltenmedik, gelişmeleri saptıralım anlayışında olmadık, olmayacağız. Meslekten dolayı bir “ayrıcalığımız” olmalı demedik, demeyiz. Ve okuyucularımızın abonelikleriyle, dostlarımızın matbaamıza verdikleri basılı evrak işleriyle bu günlere geldik.

Süslü cümleler, övücü beyanlar, üstün başarı dilekleri bizlere sadece moral kaynağı olmuştur.

Bir 10 Ocak gününde de sizlere bu dileklerimi sunmuş olayım.

Bütün çalışan meslektaşlarımın gününü canı gönülden tebrik ediyorum.

Emeklerine saygı duyuyorum.